

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem JUDr. Rudolfem Malým ve věci

žalobkyně: **F Y T O N, spol. s r.o.**, IČO 43224270
sídlem Odolice 1, 434 01 Most

proti
žalovaným: 1. **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, IČO 65993390
sídlem Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Pavlem Musilem
sídlem Škroupova 1325, 430 01 Chomutov
2. **SILNICE GROUP a.s.**, IČO 62242105
sídlem Václavské nám. 802/56, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Karlem Davidem
sídlem Sladkovského 1640, 440 01 Louny

pro částku 535 568 Kč s přísl.

takto:

- I. Žaloba na zaplacení 535 568 Kč s příslušenstvím se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit prvnímu žalovanému, k rukám zástupce prvního žalovaného Mgr. Ing. Pavla Musila, advokáta v Chomutově, na nákladech řízení 178 438,70 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit druhé žalované, k rukám zástupce druhé žalované JUDr. Karla Davida, advokáta v Lounech, na nákladech řízení 152 762,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalobkyně je povinna zaplatit České republice, do pokladny Okresního soudu v Mostě, za vyplacené znalečné částku 14 464 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně v žalobě ze dne 10. 9. 2012 tvrdí, že je nájemkyní, kromě jiných, také pozemku parcelního čísla [REDAKCE] o výměře 539 977 m² (orná půda) v katastrálním území Odolice, který se nachází v těsné blízkosti silnice I/28 Dobroměřice - Odolice. První žalovaný je státní příspěvkovou organizací a byl v souvislosti s touto žalobou stavebníkem a investorem stavby "Silnice I/28 Dobroměřice - Odolice". Druhá žalovaná je právnickou osobou, která byla zhotovitelem uvedené stavby. Za účelem realizace stavby byl podél zmíněného pozemku v nájmu žalobkyně zřízen manipulační pruh a v této souvislosti mělo být provedeno i nové zařízení pro odvodnění komunikace. Žalovaní neuzavřeli se žalobkyní smlouvu za účelem realizace stavby manipulačního pruhu a žalobkyně tak nemohla upozornit na rizika, nezajímali se o umístění a stav meliorací na polnostech. Podzemní vedení měla být před zahájením stavebních prací řádně vytýčena a jejich správci měli být informováni o započetí prací. Při hloubení odvodňovacího příkopu byla vytěžená zemina rozhrnuta na pozemek v nájmu žalobkyně, přejezdy stavební techniky byla zhutněna, a v důsledku neodborného zásahu z období od 19. 2. 2009 do 15. 11. 2010 došlo k vytvoření prohlubně na tomto pozemku. Vytvořená hrana před odvodňovacím příkopem současně bránila odtoku vod z pozemku a docházelo k jejímu hromadění. Současně docházelo ke stékání vody v podélném i příčném směru. Vznikla vodní plocha, která bránila žalobkyni v přístupu na tato místa a znemožnila jakýkoliv agrotechnický zásah včetně sklizně. Došlo také k poškození meliorací (drenáží) vybudovaných na pozemku. Žalobkyni vznikla v listopadu 2010 škoda na nesklizené kukuřici na zrno v důsledku zamokření pozemku v celkové výši 535 568 Kč tak, jak byla vyčíslena ve znaleckém posudku znalce Ing. Igora Hájka ze dne 20. 2. 2011. Tato škoda byla vyfakturována prvnímu žalovanému fakturou ze dne 6. 12. 2011 a ode dne následujícího po splatnosti faktury požaduje žalobkyně rovněž zaplacení úroku z prodlení. Doklad o zaslání upomínky ze dne 1. 9. 2011 druhé žalované k dispozici nemá. Při jednání mezi žalobkyní a druhou žalovanou dne 15. 11. 2010 bylo konstatováno, že "se na pozemku nacházejí obrovské kaluže a zamokření do hloubky pozemku, což brání sklizni kukuřice na zrno". Také bylo rozhodnuto, že druhá žalovaná vybagruje potřebné odtoky a "za její účasti bude upřesněno další technické řešení pro uvedení vodních poměrů do původního stavu". Podle zápisu z jednání ze dne 24. 11. 2010 byla provedena prohlídka za účasti žalobkyně a žalovaných s tím, že bude prověřena správnost provedení díla. Přesvědčení o tom, že se žalovaní dopustili jednání, které vedlo ke vzniku škody, opírá žalobkyně o závěry zmíněného znaleckého posudku a obsah uváděných jednání.
2. První žalovaný se žalobou nesouhlasí, protože neporušil žádnou právní povinnost, v důsledku níž by vznikla škoda a neodpovídá za škodu ani v důsledku objektivní odpovědnosti, zároveň vznáší námitku promlčení nároku žalobkyně. Nejsou pravdivá tvrzení žalobkyně, že by při úpravě zeminy, vytěžené při hloubení odvodňovacího příkopu, došlo v důsledku neodborného zásahu k vytvoření prohlubně na pozemku, že by vytvořená hrana před odvodňovacím příkopem současně bránila odtoku vod z pozemku a došlo tak k jejímu hromadění, že by zásahem žalovaného došlo k vytvoření vodní plochy, která bránila a brání v přístupu žalobkyně na tato místa, čímž je znemožněn jakýkoliv agrotechnický zásah, včetně sklizně pěstované plodiny, že by při provádění stavebních prací došlo k poškození meliorací (drenáží) vybudovaných na pozemku, které sloužily k jeho odvodňování a že by v důsledku shora popsání jednání vznikla žalobkyni škoda způsobená zamokřením pozemku, na kterém byla oseta v roce 2010 kukuřice na zrno. Prohlubeň existovala na pozemku již v minulosti před zahájením stavby a při stavbě byl užíván pouze manipulační pruh. Nesouhlasí s obsahem zápisu z jednání dne 15. 11. 2010, u kterého nebyl přítomen, a neztotožňuje se s obsahem zápisu ze dne 24. 11. 2010. Výše škody žalobkyně řádně nevyčísliila a nezdůvodnila, když znalecký posudek byl zpracován znalcem z jiného oboru. Při provedených prohlídkách nebyl stav objektivně zjištěn, popsán a zdokumentován, protože taková zjištění může učinit pouze znalec. Není ve vztahu k žalobkyni odpovědný z provozní činnosti, protože byl investorem a objednatel, nikoliv zhotovitelem díla. Jednal s vlastníkem

pozemků a stavba byla řádně zkolaudována, z čehož vyplývá, že i stavební úřad dospěl k závěru, že byla provedena v souladu se stavebním povolením. Nevěděl o tom, že byly pozemky v nájmu.

3. Druhá žalovaná se žalobou nesouhlasí. Uvedla, že mezi prvním žalovaným a druhou žalovanou byla uzavřena smlouva o dílo a podle ní druhá žalovaná byla zhotovitelem. Druhá žalovaná byla jedním z účastníků sdružení, které vzniklo na straně zhotovitele. Neporušila žádnou právní povinnost, nevhodným postupem ani provozní činností nezpůsobila škodu, nezpůsobila zamokření pozemku a nepoškodila meliorace. Nevývĳela činnost mimo manipulační plochu a nemohla tak způsobit prohlubeň mimo tuto plochu. Většina zeminy byla odvezena a rozprostřena byla pouze její část tak, aby byl zachován původní stav pozemku a zachována vrstva ornice, která byla před stavbou skryta. K navýšení hrany tak nedošlo. O listině ze dne 15. 11. 2010 jí není nic známo, její obsah nikdy neodsouhlasila a [REDAKCE] byl řadovým zaměstnancem, který neměl oprávnění za žalovanou jednat, podepisovat listiny a činit právní úkony jménem žalované. K zamokření pozemku mohlo dojít v důsledku činnosti žalobkyně, ale mohlo být způsobeno i řadou objektivních příčin. Zároveň vznáší námitku promlčení nároku žalobkyně. Žalobkyně také vůči ní nevznesla žádné finanční nároky a není zřejmé, odkdy by měla být v prodlení s plněním.
4. Soud učinil následující skutková zjištění.
5. Žalobkyně je společností zabývající se zemědělskou činností (výpis z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem). První žalovaný je státní příspěvkovou organizací zřízenou Opatřením Ministerstva dopravy, a kromě dalších úkolů je jeho účelem a předmětem zajišťování veškeré činnosti pro přípravu a realizaci stavby včetně zatěžování a zcizování movitého i nemovitého majetku, modernizace a oprav, včetně řádného předání díla následným správcům. Druhá žalovaná je obchodní společností, jejím předmětem činnosti je, kromě jiného, provádění staveb, jejich změn a odstraňování (výpis z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze).
6. Krajský úřad Ústeckého kraje vydal dne 15. 1. 2009 pod č. j. [REDAKCE] stavební povolení (právní moc dne 19. 2. 2009) pro stavebníka-Ředitelství silnic a dálnic ČR-na stavbu "Silnice I/28 Dobroměřice-Odolice" (stavební povolení).
7. Žalobkyně je na základě nájemní smlouvy ze dne 31. 8. 1995 uzavřené s [REDAKCE] nájemkyní pozemků, mj. p. č. [REDAKCE] ostatní plocha o výměře 2 573 m² a orná o výměře 544 141 m² v katastrálním území Odolice, obec Bělušice (nájemní smlouva). Vlastníkem pozemku je [REDAKCE] (výpis z katastru nemovitostí ze dne 27. 6. 2011 vedeného Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, pro okres Most, obec Bělušice, katastrální území Odolice, list vlastnictví č. [REDAKCE]).
8. První žalovaný uzavřel nájemní smlouvu pro dočasný zábor nad 1 rok č. [REDAKCE] podepsanou pronajímatelem dne 5. 3. 2008 a nájemcem dne 3. 3. 2008 (nájemní smlouva). Předmětem nájmu byl mj. pozemek p. č. [REDAKCE] o výměře 538 238 m². Pro silniční stavbu bylo nutné využít část pozemku pro manipulační pruh široký asi 3 m. Nájemní smlouvu č. [REDAKCE] podepsanou pronajímatelem dne 19. 5. 2008 a nájemcem dne 16. 5. 2008 (nájemní smlouva) byl rozšířen počet pronajatých pozemků.
9. Ze souhrnu smluvních dohod ze dne 13. 11. 2008 bylo zjištěno, že mezi prvním žalovaným jako objednatel a sdružením obchodních společností, které zahrnuje i druhou žalovanou, jako dodavatelem/zhotovitelem, byl tento souhrn dohod přijat za účelem realizace stavby "Silnice I/28 Dobroměřice-Odolice".
10. Svědek [REDAKCE] mistr u druhé žalované, potvrdil, že společnost SILNICE GROUP a.s. prováděla veškeré zemní práce a také pokládala povrch silnice.

11. Žalobkyně vyzvala prvního žalovaného fakturou č. 211088 ze dne 6. 12. 2011 se splatností dne 20. 12. 2011 k zaplacení škody ve výši 535 568 Kč. Doklady o doručení žalobkyně k dispozici nemá. Žalobu převzal první žalovaný i druhá žalovaná 4. 4. 2013.
12. Soud učinil skutkový závěr, kdy podle stavebního povolení ze dne 15. 1. 2009 vydaném pro stavbu stavebníka, prvního žalovaného, s označením "Silnice I/28 Dobroměřice-Odolice", realizovala druhá žalovaná jako zhotovitel a součást sdružení obchodních společností dílo, mimo jiné také na části pozemku v nájmu žalobkyně vymezené jako manipulační pruh o výměře asi 3 m, v jehož rámci prováděla zemní práce a pokládala povrch silnice. Žalobkyně neprokázala doručení výzvy prvnímu žalovanému fakturou č. [REDAKCE] ze dne 6. 12. 2011 se splatností dne 20. 12. 2011 k zaplacení škody ve výši 535 568 Kč, a ani doručení výzvy druhé žalované. Žalobu převzal první žalovaný i druhá žalovaná 4. 4. 2013.
13. Podle sdělení znalce Ing. Igora Hájka ze dne 22. 3. 2016 byl jmenovaný znalcem z oboru lesního hospodářství, odvětví myslivost, specializace škody způsobené zvěří na zemědělských kulturách rozhodnutím ze dne 13. 9. 2005, a rozšíření znalecké činnosti o obor ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace produkce rostlinné výroby a veškeré škody na pozemcích a pěstovaných plodinách, se stalo dnem 11. 9. 2012. Tyto skutečnosti soud zjistil i z Rozhodnutí Předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 9. 2005 a ze dne 11. 9. 2012.
14. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že nemůže říci, že by se těžká stavební technika pohybovala mimo manipulační pruh.
15. Ze zápisu z jednání dne 15. 11. 2010 mezi žalobkyní a druhou žalovanou za přítomnosti [REDAKCE] za žalobkyni a [REDAKCE] za druhou žalovanou za účelem zhodnocení změny stavu vodních poměrů na pozemcích podél přestavěné silnice Odolice-Dobroměřice, v úseku v délce asi 1 600 m v okrese Most, se účastníci dohodli, že "na pozemcích dočasného záboru byla deponována ornice skrytá ze silničního tělesa. Po dokončení stavby nebyla odvezena všechna deponovaná ornice, pouze rozprostřena. Takto vzniklé navršení podél silnice vytvořilo bariéru zabráňující odtoku vody z pole. Při přejezdech stavební technikou při letošním deštivém počasí byla tato část pozemků navíc extrémně zhutněna i podorniční vrstva, což díky již zmíněnému navýšení vrstvy ornice nebylo dostatečně podryto. Tímto při dešťových srážkách vznikly po obou stranách komunikace, především po pravé straně směrem na Louny obrovské kaluže a zamokření do hloubky pozemků. Což doposud brání sklizni kukuřice na zrno. V současnosti pracovníci stavební firmy vybagrovali jednu výpusť, a žalobkyně další, které značně snížily hladinu stojící vody ve zde pěstované kukuřici. Zamokření pozemku se přes pokles hladiny pro účel včasné sklizně prakticky nesnižuje." Druhá žalovaná měla vybagrovat další potřebné odtoky do 24. 11. 2010, což byl den další schůzky.
16. Ze zápisu z jednání ze dne 24. 11. 2010 za účasti [REDAKCE] za žalobkyni, [REDAKCE] za druhou žalovanou a [REDAKCE] za prvního žalovaného, bylo zjištěno, že při prohlídce byla na pozemcích obhospodařovaných žalobkyní osetých kukuřicí zadržována dešťová voda, která zaplavuje a dále zamokřuje pozemek. První žalovaný se zavázal prošetřit správnost provedení díla podle projektové dokumentace a geodetického zaměření skutečného provedení inkriminovaného místa. Výsledek bude předložen při dalším jednání dne 14. 12. 2010.
17. Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že pracoval jako mistr u druhé žalované společnosti po dobu tří roků, asi od roku 2009 do roku 2012. Na zápis ze dne 15. 11. 2010 si nevzpomíná. Neví, ani jak toto jednání probíhalo, jaké byly jeho závěry, ani proč byl přítomen právě on.
18. Výpověď svědka [REDAKCE] přinesla zjištění, že v letech 2008 až 2013 pracoval jako referent u prvního žalovaného, nejspíš v odboru realizace. Na stavbě prováděl dozor a pohyboval se na ní asi jednou týdně. Se žalobkyní řešil problém, který spočíval v tom, že se držela voda v místech, kde žalobkyně pěstovala kukuřici. Byla prováděna zaměřování stavu před

a po realizaci stavby. Konstatovalo se, že se nic nezměnilo a bylo postupováno v souladu s projektem. V době, kdy na stavbě byl, nepozoroval, že by stavební stroje jezdily mimo manipulační pruh. Ani žádnou stížnost, že by stavební stroje mimo vyhrazený prostor jezdily, neřešil. Neřešil ani stížnost, že by byly porušeny drenáže. Při vytváření příkopu byla vykopána zemina a žalobkyně chtěla, aby bylo vybudováno nějaké jiné odvodnění. Problém, podle žalobkyně, byl tedy v tom, že tato část pole nebyla do příkopu odvodněna, ale to nebyla ani před realizací stavby. Nebylo to ani v projektu. Příkop byl vytvářen v souladu se stavební dokumentací a v souladu s normami. Řešení žalobkyně byla odmítnuta, protože by to znamenalo změnu ve stavební dokumentaci, byla by nutná další potvrzení a také z důvodu finančního krytí.

19. Svědek [REDAKCE] technik žalobkyně, přednesl, že se při stavbě začala podél silnice odtěžovat zemina, vytvořil se manipulační pás po obou stranách silnice, kde se vršila vytěžená zemina. Po ukončení stavby, začala rekultivace manipulačních pásů, odvážela se zemina, ale nebyla odvezena zcela. Zbývající byla rovnána bagrem a přebytečná zemina zvedla úroveň terénu oproti stávajícímu stavu. Vytvořila takový lavor, ve kterém stála voda. Tato půda se nedala obdělávat. Začali vykopávat drenážní drážky a jen občas se podařilo nějakou plochu odvodnit. Plodinu se nepodařilo sklídit. S technikou se na tuto plochu nedalo zajet. Manipulační pásy byly zhutněny technikou stavební firmy a nic se na ní nedalo vysadit. Mimo manipulační pás se stavební technika nepohybovala. Podle jeho názoru stála na pozemku voda proto, že došlo ke zvýšení hrany manipulačních pásů a voda nemohla odtékat do stávajících odtokových kanálů. Po třech letech se stav stabilizoval. Snažili se dělat odvodňovací strouhy do odtokového kanálu, což se jim postupně začalo dařit.
20. Výpověď svědka [REDAKCE], obchodního partnera žalobkyně, potvrdila, že na pozemku byly laguny vody. Viděl, jak společnost stavějící silnici, bagrem vyrývala příkop a totéž dělala i žalobkyně.
21. Z vyjádření Státní meliorační správy Ústí nad Labem, ÚP Chomutov, ze dne 9. 12. 1994 byla zjištěna existence drenáží na pozemku, a zprávou společnosti JKLMOST s. r. o. se sídlem v Mostě ze dne 12. 7. 2012, zpracované [REDAKCE] soud zjistil, že byla provedena ručně kopaná sonda u výtokového objektu drenáže a po nalezení drenážního potrubí v hloubce asi 1.2 m se provedlo odhalení potrubí až k výtokovému objektu. Drenážní výtok byl zcela zahrnut zemínou a vlastní plastové tělo výtoku bylo rozdrčené, zřejmě pojezdem stavebního mechanismu.
22. Z výslechu svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že poškození drenáže zjistil na jednom místě, bylo to u výtoku. Nemůže říci, kdy k poškození došlo. Pokud uváděl, že k poškození došlo pojezdem stavebního mechanismu, pak tento závěr byl pouze domněnkou. Bylo zjištěno rozdrčení plastové koncovky, ale i poslední díl keramiky drenáže byl prasklý. Keramika je všeobecně křehká. K poškození mohlo tedy dojít i pojezdem lehčího prostředku než stavebního stroje, třeba osobního automobilu. Na místo přišel v době, kdy byla silnice již hotová, stavbu tedy neviděl.
23. Z technické zprávy-kontrolního zaměření skutečného stavu MESS GEO s. r. o. se sídlem v Mostě ze dne 5. 1. 2012 bylo zjištěno, že na základě měření ze dne 7. 11. 2011 bylo provedeno vytyčení záboru a kontrolní zaměření stávajícího stavu příkopu, sjezdu na pole a části pole ve staničení 6,300-6,380 km. Podle původního mapového podkladu pro projektovou dokumentaci byl v místě zjištěn mírný propad asi 20 cm a z nového měření vyplývá, že za záborovou čarou nedošlo k žádným změnám a mírný propad je v místě stále.
24. Stanovisko projektanta projektové dokumentace stavby "I/28 Dobroměřice-Odolice" ve stupni DZS (dokumentace pro zadání stavby) k problému podmáčení části pole po levé straně silnice I/28 v pracovním staničení 6,200-6,400, společnosti Dopravoprojekt Brno a. s. se sídlem v Brně ze dne 19. 4. 2013, osvědčuje, že pro účely projektu stavby bylo území tachymetricky zaměřeno v roce 2000 v rozsahu 30-40 m na každou stranu podél tehdejší silnice I/28. Byla navržena nová komunikace v ose tehdy existující komunikace se symetrickým rozšířením tělesa komunikace

o cca 1,5 m. Inkriminovaný úsek sleduje v podélném směru výškové vedení silnice I/28, které se oproti stavu před stavbou nezměnilo. Pro odvodnění byly navrženy stejné příkopy jako původní, pouze příčně odsunutě o cca 1,5 m směrem do pole. Nově navržená komunikace neovlivnila odtokové poměry v daném území. Při podrobném zkoumání zaměřeného terénu byl učiněn závěr, že terén nebyl vypádován ke komunikaci I/28, tj. neumožňoval odtékání vody z pole na (směrem ke) komunikaci již před stavbou, což dokládají sejmuté příčné řezy z terénního modelu. Terén v tomto prostoru tvořil mírnou depresi již před stavbou.

25. Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, v. v. i. se sídlem v Praze, provedl pedologické posouzení možného negativního vlivu rekonstrukce silnice I/28 Dobroměřice-Odolice na část pozemku p. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] dne 15. 7. 2013. Uvedl, že vzhledem k cíli posudku byly identifikovány možné příčiny zamokření částí pozemku, a to vodní režim půdy a jeho poškození a narušení, přerušování odtokových linií pro pohyb vody během výstavby silnice, drenáž půdy a poškození případného odvodnění zemědělských pozemků, zemědělské hospodaření v širším okolí hodnocených ploch. Na podkladě pedologického posouzení, půdních rozborů a analýzy dostupných datových zdrojů není možné jednoznačně prokázat negativní vliv rekonstrukce silnice na zemědělské pozemky.
26. Z dokladu druhé žalované o uložení kulturních vrstev zeminy vyplývá, že v rámci stavby bylo skryto 60 003,8 m³ ornice a podorničí, a pro zpětné uložení v rámci stavby bylo na deponiích uloženo a) pro zpětné ohumusování manipulačních pruhů 26 560 m³ a b) pro použití ve stavbě 15 359,76 m³.
27. Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, v. v. i., se sídlem v Praze vyhotovil dne 9. 4. 2018 znalecký posudek č. 3/17 ZP. Zpracovatel znaleckého posudku měl posoudit, zda při realizaci rekonstrukce silnice I/28 Dobroměřice-Odolice na části pozemku p. č. [REDAKCE] vedeného v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, pro okres Most, obec Bělušice, katastrální území [REDAKCE] na listu vlastnictví č. [REDAKCE] vedoucího podél rekonstruované silnice, v době od 19. 2. 2009 do 15. 11. 2010, 1) došlo v důsledku stavebních prací (při hloubení odvodňovacího příkopu vedoucího podél komunikace I/28 a při vytěžení zeminy a jejímu rozhrnutí) k navýšení hrany pozemku před odvodňovacím příkopem a k současnému vytvoření prohlubně na tomto pozemku, 2) v případě, že k tomuto došlo, pak, zda tato hrana bránila odtoku vody z pozemku a došlo k hromadění stékající vody tak, že bylo zabráněno ve sklizni kukuřice na zrno v roce 2010 a dalším agrotechnickým zásahům, zda bylo takto postupováno v rozporu s projektovou dokumentací, jak velká výměra pozemku byla tímto způsobem zasažena a jaká škoda žalobci vznikla, 3) pokud na hromadění vody na pozemku měly vliv jiné faktory (geologické, hydrologické, meteorologické, případně další), pak v jakém poměrném rozsahu.
28. Podle zpracovatele znaleckého posudku nelze na otázky 1 a 2 poskytnout jednoznačnou odpověď. Na hromadění vody na pozemku měla vliv řada přírodních faktorů a jejich souhra, ale nelze jednoznačně říci, který byl ten příčinný a v jakém vzájemném poměru ovlivnily hromadění vody. Zásadní je však fakt, že dané období bylo srážkově nadnormální, což významně ovlivnilo negativní projevy na pozemku.
29. Ze znaleckého posudku byly zjištěny také následující skutečnosti. Zamokřená plocha byla vymezena orientačně pro účely modelování a nejedná se o reálné a přesné vymezení skutečné plochy, na které došlo v roce 2010 ke stagnaci vody a poškození porostu. Velikost zamokřené plochy byla odhadnuta na základě archivního ortofota ČR z roku 2013, na kterém jsou na dotčeném půdním bloku patrné pozůstatky zamokření půdy, a na základě leteckých fotografií Ředitelství silnic a dálnic, které jsou součástí posudku založeného ve spise. Při vymezení odtokových linií analýza ukazuje, že do bezodtokového prostoru v severní části půdního bloku (výřez 1) je přiváděna povrchová voda ze severnější části pozemku (obrázek 4). U plochy většího zamokření (výřez 2) ve středu pozemku se voda při nadlimitní srážce soustřeďuje do bezodtoké

sníženiny. Vlastnosti půdy jako porézního materiálu vstupující do obou těchto rovnic byly získány z analýzy půdních vzorků, jejichž odběr provedl na dotčeném půdním bloku VÚMOP, v. v. i., dne 9. 7. 2013. Dne 25. 9. 2010 téměř polovina dešťové vody otekla po povrchu a v následujících dnech již téměř celý úhrn srážek a vodní sloupec se akumuloval na povrchu o výšce 55,1 mm. I pokud byla modelovaná propustnost a retence podhodnocena, dá se očekávat, že odtok vody po povrchu i v objemu půdního profilu z této srážkové události mohl způsobit zamokření v identifikovaném rozsahu a délce trvání. V manipulačním pásmu k přesunům zemin v rámci stavby docházelo a finálové vrstvení a manipulace zemin v pásu je patrná i z fotodokumentace ZP Ing. Hájka, ale znalecký ústav nemá znalost profilu půd před rekonstrukcí, které mohly odrážet určitou míru akumulace zemin erozí, či navýšením při údržbě příkopů, již před započítáním stavby. Lze se jen domnívat, že stavba mohla během rekonstrukce srovnat terénní hranu do homogennější nivelity, tedy i v dílčích úsecích, kde mohla být hrana v minulosti nižší, čímž umožňovala preferenční tok do příkopu u původní silnice a odtok vody z mírné propadliny či hůře drenážovaných ploch na pozemku. Určité změny nivelity připouští i vyjádření Dataprojektu Brno.

30. Z výpovědi pracovníků zpracovatele znaleckého posudku bylo zjištěno, že fotografická dokumentace Ing. Hájka a znalecké posouzení zobrazovaly stav po rekonstrukci. Zjistit dodatečně stav před rekonstrukcí je velice obtížné, téměř nemožné. Zpracovatelé modelové situace v roce 2010, zjišťovali srážkovou situaci v kombinaci s půdními podmínkami. Základem bylo využití geodetických dat.
31. Dále uvedli, že byly ve spise zaznamenány depony půdy, ale nelze potvrdit navýšení. Půda například sléhává a navýšení tak může být opticky vyšší. Tvořila se nová hrana pozemku, někde byla vyšší a někde nižší, ale nelze to již přesně zjistit.
32. Na propustnost podloží má vliv váha valu, který byl na území dočasného záboru. Při zpracování znaleckého posudku v roce 2013 byly brány vzorky půdy ze dvou míst, a to jak z místa záboru, tak i uvnitř pole, ale nebyly zjištěny podstatné rozdíly ve fyzikálních parametrech, které jsou důležité pro propustnost půdy.
33. Soud provedl rovněž důkaz územními srážkami v Ústeckém kraji v roce 2010, tento důkaz však nepoužil s ohledem na skutečnost, že si podrobné údaje vyžadoval zpracovatel znaleckého posudku ze dne 9. 4. 2018.
34. Podle § 132 o.s.ř., důkazy hodnotí soud podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. V rámci hodnocení provedených důkazů soud porovnal tvrzení účastníků s provedenými listinnými důkazy, svědeckými výpověďmi a znaleckým posudkem.
35. Svá tvrzení o odpovědnosti žalovaných za škodu a o výši škody staví žalobkyně zejména na závěrech znaleckého posudku Ing. Igora Hájka ze dne 20. 2. 2011, č. 1/2011. Znalec však v době zpracování znaleckého posudku neměl oprávnění ke stanovení výše škody na produkci rostlinné výroby, na pozemcích a pěstovaných plodinách, a neměl ani oprávnění posuzovat vznik a existenci škody na pozemcích a rostlinné produkci v souvislosti se stavební činností, případně v souvislosti s jinými objektivními příčinami jejího vzniku.
36. Dále jsou tvrzení žalobkyně opřeny o obsahy zápisů o jednání dne 15. 11. 2010 a 24. 11. 2010. Při prvním jednání byl přítomen zástupce druhé žalované [REDAKCE] a zástupce žalobkyně [REDAKCE]. Z průběhu dokazování vyplynulo, že učinit závěry o příčinách zamokření pozemků předpokládá disponovat rozsáhlými odbornými znalostmi, které však zúčastnění mít nemohli. Proto obsah zápisu může být pouze popisem faktického stavu, tedy zamokření pozemku. Stejně je třeba hodnotit i obsah zápisu z jednání dne 24. 11. 2010. Rovněž výpověď svědka [REDAKCE] v části týkající se příčin zamokření pozemku není odborným závěrem, ale domněnkou.

37. Objektivně zjištěné skutečnosti znalcem při zpracování znaleckého posudku a pořízená dokumentace při osobních prohlídkách dne 18. 11. 2010, 1. 12. 2010 a 16. 1. 2011, které soud provedl jako důkaz, stejně jako skutková zjištění učiněná ze svědecké výpovědi znalce, se staly podklady pro zpracování nového znaleckého posudku.
38. Žalobkyně byla vyzvána soudem k doplnění a prokázání, že škodní událost byla vyvolána provozní činností žalovaných, když tvrdí, že při úpravě zeminy, vytěžené při hloubení odvodňovacího příkopu, došlo v důsledku neodborného zásahu k vytvoření prohlubně na pozemku, že vytvořením hrany před odvodňovacím příkopem bránilo odtoku vod z pozemku a došlo tak k jejímu hromadění, že zásahem žalovaného došlo k vytvoření vodní plochy, která bránila a brání v přístupu žalobkyně na tato místa, čímž je znemožněn jakýkoliv agrotechnický zásah, včetně sklizně pěstované plodiny, že při provádění stavebních prací došlo k poškození meliorací (drenáží) vybudovaných na pozemku, které sloužily k jeho odvodňování, že v důsledku shora popsaného jednání vznikla žalobkyni škoda způsobená zamokřením pozemku, na kterém byla oseta v roce 2010 kukuřice a zrno. Dále měla přesně určit, kdy a kde škoda vznikla v jakém rozsahu, jakou prevenční povinnost žalovaní porušili, která byla v důsledku jejich zavinění v příčinné souvislosti se vznikem škody, a kdy byla doručena výzva k plnění žalovaným.
39. Žalobkyně provedla částečné doplnění svých skutkových tvrzení a důkazů. Přes výzvu soudu o doplnění důkazního návrhu stavebním spísem Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ev. č. 77054/2007, které rozhodné tvrzení a jakým důkazem ze zmíněného spisu má být důkaz proveden, žalobkyně nereagovala, proto ani takový důkaz nemohl být proveden.
40. Skutkový závěr je následující. V souvislosti s realizací stavby "Silnice I/28 Dobroměřice - Odolice" byl vytyčený manipulační pruh široký asi 3 m a zasahoval také na pozemek žalobkyně. První žalovaný uzavřel nájemní smlouvu pro dočasný zábor pozemku s jeho vlastníkem. Na pozemcích dočasného záboru byla deponována ornice skrytá ze silničního tělesa. Terén nebyl vyspádován ke komunikaci a neumožňoval odtékání vody z pole na (směrem ke) komunikaci již před stavbou. Za záborovou čarou nedošlo k žádným změnám a mírný propad je v místě stále. Nelze učinit závěr, že došlo v důsledku stavebních prací (při hloubení odvodňovacího příkopu a při vytěžení zeminy a jejímu rozhrnutí) k navýšení hrany pozemku před odvodňovacím příkopem a k současnému vytvoření prohlubně na tomto pozemku. Na hromadění vody na pozemku měla vliv řada přírodních faktorů a jejich souhra, ale nelze učinit závěr, který byl ten příčinný a v jakém vzájemném poměru ovlivnily hromadění vody. Dané období bylo srážkově nadnormální, což významně ovlivnilo negativní projevy na pozemku. Stavební technika se pohybovala pouze v manipulačním pruhu a nevznikly podstatné rozdíly ve fyzikálních parametrech, které jsou důležité pro propustnost půdy. Nebylo prokázáno, že poškození drenáže zjištěné na jednom místě bylo způsobené pojezdem stavebního mechanismu.
41. Právní posouzení věci vychází z této právní úpravy.
42. Podle §3079 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle dosavadních právních předpisů.
43. K porušení povinnosti stanovené právními předpisy došlo v období od 19. 2. 2009 do 15. 11. 2010, proto je třeba právo na náhradu škody posuzovat podle dosavadních právních předpisů (zejména zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, dále jen "občanský zákoník").
44. Podle §100 odst. 1 občanského zákoníku, právo se promlčí, jestliže nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené (§101-110). K promlčení soud přihledne jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat.
45. Podle §106 odst. 1, odst. 2 občanského zákoníku, právo na náhradu škody se promlčí za 2 roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ní odpovídá. Nejpozději se právo na

náhradu škody promlčí za 3 roky, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za 10 let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

46. U práva na náhradu škody je stanovena dvojitá promlčecí doba, a to subjektivní a objektivní. Tyto dvě promlčecí doby počínají, běží a končí nezávisle na sobě. Skončí-li běh jedné z nich, právo se promlčí. Pro počátek běhu subjektivní dvouleté lhůty je rozhodné, kdy se poškozený dozví o vzniklé škodě, a kdo za ní odpovídá. O jednání, které podle žalobkyně vedlo ke vzniku škody (škodné události), se žalobkyně dozvěděla prokazatelně dne 15. 11. 2010 a ve stejném okamžiku se dozvěděla i o odpovědném subjektu. Samotná škoda vznikla následně, a to až v souvislosti se sklizní v listopadu 2010. O výši škody se žalobkyně dozvěděla ze znaleckého posudku, který byl zpracován dne 20. 2. 2011. Jak vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 10. 2005, sp. zn. 25 Cdo 2749/2004, je-li ušlým ziskem nižší výnos zemědělské plodiny, nemůže ke ztrátě zisku dojít již v okamžiku, kdy na rostoucí plodinu působí škodlivé vlivy, nehledě k tomu, že v té době ani nemohl být nějaký zisk z výnosu této plodiny při běžném sledu událostí očekáván. Toto rozhodnutí lze vztáhnout na projednávaný případ. Žaloba byla podána dne 10. 9. 2012 a škoda vznikla v listopadu 2010, proto byla podána v době trvání subjektivní dvouleté promlčecí doby.
47. Podle §415 občanského zákoníku, každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.
48. Každý je povinen dodržovat právní povinnost nejen povinnosti uložené právními předpisy a povinnosti převzaté smluvně, ale počínat si také natolik obezřetně, aby jednáním či opomenutím nevznikla škoda jiným ani jemu samému. Takto stanovená generální prevence je součástí občanskoprávního odpovědnostního systému. (nakladatelství C. H. Beck, Občanský zákoník I, II, 2. vydání, rok 2009, Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák a kol., str. 1186 - 1189)
49. Je na poškozeném, aby v soudním řízení, v němž se domáhá náhrady škody, prokázal skutkové okolnosti, v jejichž důsledku mu vznikla škoda, jejíž náhradu požaduje. Zda jednání či nečinnost žalovaného je porušením jeho povinnosti (zákonné, smluvní či prevenční), je posouzením právním, jež náleží soudu. (nakladatelství C. H. Beck, Občanský zákoník I, II, 2. vydání, rok 2009, Švestka, Spáčil, Škárová, Hulmák a kol., str. 1186 - 1189)
50. Předpokladem porušení práva v případě občanskoprávní prevence je každý úkon nebo činnost, při které si odpovědný subjekt nepočínal tak obezřetně, aby nedošlo, v tomto konkrétním případě, ke škodě na majetku. Porušení prevenční povinnosti představuje jeden z předpokladů odpovědnosti za škodu, a to protiprávní úkon. Tento atribut odpovědnostního vztahu musí být v řízení prokázán. Dalším předpokladem odpovědnosti za škodu je vznik škody. Existence příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti jako příčinou a škodou včetně jejího rozsahu jako následkem je třetím předpokladem odpovědnosti za škodu.
51. Podle §420 odst. 1 o. s. ř., každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.
52. Za předpokladu, že by žalovaní měli uzavřít se žalobkyní smlouvu za účelem realizace stavby manipulačního pruhu a informovat jí o započetí prací, aby tak mohla upozornit na rizika, na umístění a stav meliorací na pozemku, nelze zjistit příčinnou souvislost mezi vzniklou škodou a jejím rozsahem, ve formě ušlého zisku na nesklizené plodině, a případným porušením zákonné či prevenční povinnosti. Bylo zjištěno, že nájemní smlouvu uzavřel první žalovaný s vlastníkem pozemku, o zahájení prací musela žalobkyně objektivně vědět a mohla žalované na rizika upozornit. Nebylo ani prokázáno, že by k poškození drenáže, zjištěné na jednom místě, bylo způsobené pojezdem stavebního mechanismu. Soud neshledal prvního žalovaného ani druhou žalovanou odpovědnou za vzniklou škodu pro porušení zákonné či prevenční povinnosti.
53. Podle §420a odst. 1 občanského zákoníku, každý odpovídá za škodu, kterou způsobí jinému provozní činností. Podle odst. 2 tohoto ustanovení, škoda je způsobena provozní činností, je-li způsobena a) činností, která má provozní povahu, nebo věcí použitou při činnosti, b) fyzikálními,

chemickými, popřípadě biologickými vlivy provozu na okolí, c) oprávněným prováděním nebo zajištěním prací, jimiž je způsobena jinému škoda na nemovitosti nebo je mu podstatně ztíženo nebo znemožněno užívání nemovitosti.

54. Podle §420a odst. 3 občanského zákoníku, odpovědnosti za škodu se ten, kdo ji způsobil, zproští, jen prokáže-li, že škoda byla způsobena neodvratitelnou událostí nemající původ v provozu anebo vlastním jednáním poškozeného.
55. Provozní činností je podle této úpravy taková činnost související s předmětem činnosti (zpravidla podnikatelské, obchodní), kterou fyzická nebo právnická osoba provozně vyvíjí. Předmět této činnosti je vymezen ve zřizovací listině, v oprávnění k podnikatelské činnosti nebo v živnostenském oprávnění.
56. Za škodu způsobenou provozní činností odpovídá poškozenému provozovatel takové činnosti, a to bez ohledu na zavinění (úmysl, nedbalost), je-li škoda v příčinné souvislosti s provozní činností; jde tedy o objektivní odpovědnost, která umožňuje širší a důslednější zabezpečení náhrady takové škody. Poškozený při uplatňování svého nároku nemusí dokazovat porušení konkrétní právní povinnosti na straně provozovatele, ale jen to, že škoda byla vyvolána zvláštní povahou provozní činnosti; žalovaný se zároveň odpovědnosti nemůže zprostit tím, že by dokázal, že škodu nezavinil. Přesto objektivní odpovědnost provozovatele není odpovědností absolutní, neboť ustanovení § 420a odst. 3 občanského zákoníku formuluje dva liberační důvody, jejichž prokázáním se může provozovatel částečně nebo úplně odpovědnosti zprostit (liberovat). Vedle škody způsobené neodvratitelnou událostí nemající původ v provozu je takovým liberačním důvodem škoda způsobená vlastním jednáním poškozeného.
57. Podle §442 odst. 1 občanského zákoníku, hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk).
58. Nejvyšší soud v řadě rozhodnutí (např. v rozsudcích ze dne 29. 10. 2007, sp. zn. 25 Cdo 3095/2005, nebo ze dne 22. 4. 2003, sp. zn. 25 Cdo 2102/2002, uveřejněných v Souboru pod C 5508 a C 1852) formuloval obecný závěr, že není zákonného důvodu vylučovat odpovědnost jednoho subjektu jen proto, že za tutéž škodu odpovídá či může odpovídat též jiný subjekt, a není tak vyloučena jejich společná a nerozdílná odpovědnost. Provozovatel provozní činnosti odpovídá za škodu touto činností způsobenou, bez ohledu na to, zda provádí tuto činnost sám či zda ji provádí prostřednictvím jiné osoby, již provedení činnosti smluvně zadal. Tím sice není vyloučena odpovědnost toho, kdo konkrétní práci pro provozovatele činnosti provedl, pokud škoda byla vyvolána přímo povahou jeho provozní činnosti, avšak provozovatel činnosti se nemůže své odpovědnosti vůči třetím osobám zprostit poukazem na to, že k vlastnímu provedení práce si sjednal nějaký další subjekt, který práci pro něj provedl.
59. V projednávané věci soud nezjistil, že by provozní činnost, která podle žalobkyně vedla ke vzniku odpovědnostního vztahu podle §420a občanského zákoníku, byla činností, kterou vyvíjí první žalovaný. Soud proto vylučuje prvního žalovaného z odpovědnostního vztahu vycházejícího z §420a občanského zákoníku vůči žalobkyni.
60. Soud posléze zkoumal, je-li škoda v příčinné souvislosti s oprávněným prováděním nebo zajištěním prací, které spočívají v provozní činnosti druhé žalované. V případě druhé žalované je předmět činnosti vyjádřen v obchodním rejstříku a jedná se o její stavební činnost. Nebylo prokázáno, že by při hloubení odvodňovacího příkopu a při vytěžení zeminy ze silničního tělesa a jejímu částečnému rozhrnutí na pozemcích dočasného záboru, došlo k navýšení hrany pozemku před odvodňovacím příkopem a k současnému vytvoření prohlubně na tomto pozemku. Terén nebyl vyspádován ke komunikaci a neumožňoval odtékání vody z pole na (směrem ke) komunikaci již před stavbou. Za záborovou čarou nedošlo k žádným změnám a mírný propad je v místě stále. Na hromadění vody na pozemku měla vliv řada přírodních faktorů a jejich souhra. Sledované období bylo srážkově nadnormální, což významně ovlivnilo negativní projevy na

pozemku. Nebylo prokázáno, že by se stavební technika pohybovala mimo manipulační pruh, a nevznikly podstatné rozdíly ve fyzikálních parametrech, které jsou důležité pro propustnost půdy. Nebylo ani prokázáno, že poškození drenáže zjištěné na jednom místě, bylo způsobené pojezdem stavebního mechanismu. Závěr, že škoda není v příčinné souvislosti s oprávněným prováděním nebo zajištěním prací druhou žalovanou, poté vede k rozhodnutí, že druhá žalovaná nenese odpovědnost za vzniklou škodu.

61. Žaloba byla z výše uvedených důvodů zamítnuta jak vůči prvnímu žalovanému, tak i vůči druhé žalované.
62. Podle §148 odst. 1 o. s. ř., stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.
63. Zpracovateli znaleckého posudku bylo přiznáno znalečné ve výši 29 464 Kč a z této částky bylo kryto zálohou žalobkyně 15 000 Kč. Zbývá zaplatit 14 646 Kč a povinnost k zaplacení této částky soud uložil podle citovaného zákonného ustanovení žalobkyni k rukám České republiky, do pokladny Okresního soudu v Mostě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§160 odst. 1 o. s. ř.).
64. Podle §142 odst. 1 o. s. ř., účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Podle citovaného zákonného ustanovení mají první žalovaný a druhá žalovaná vůči žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení v plném rozsahu.
65. Náklady řízení prvního žalovaného tvořené odměnou advokáta soud vypočítal následujícím způsobem: 13 úkonů advokáta po 10 460 Kč - vyjádření ze dne 29. 4. 2013, převzetí zastoupení dne 14. 6. 2013, vyjádření ze dne 4. 10. 2013, jednání dne 11. 12. 2014 odročené bez jednání a podle §14/2 z. č. 177/1996 Sb. náleží náhrada za promeškaný čas ve výši poloviny odměny, bez rež. paušálu, jednání dne 5. 3. 2015 (dva úkony), stanovisko ze dne 28. 3. 2015, jednání dne 28. 4. 2016 (dva úkony), jednání dne 23. 6. 2016 (dva úkony), vyjádření ke znaleckému posudku ze dne 15. 5. 2018, jednání dne 18. 10. 2018 (dva úkony) - §11 odst. 1 písm. a), písm. d), písm. g) z. č. 177/1996 Sb., 13 režijních paušálů po 300 Kč - §13 odst. 3 z. č. 177/1996 Sb., cestovné ve výši 5 230 Kč + 1 360 Kč a náhrada za promeškaný čas ve výši 1 000 Kč - §13 odst. 1, §14 odst. 1 písm. a) z. č. 177/1996 Sb., daň z přidané hodnoty ve výši 30 968,70 Kč podle § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř., celkem 178 438,70 Kč. Vyjádření ze dne 22. 10. 2013 je jen doplněním vyjádření ze dne 4. 10. 2013. Podání ze dne 15. 7. 2016 (označení ústavu, kterým navrhuje první žalovaný pro zpracování znaleckého posudku) a ze dne 20. 2. 2017 (vyjádření ke znalci a k otázkám, které již byly zadány) nejsou úkony advokáta ve smyslu §14 z. č. 177/1996 Sb. Náklady řízení je žalobkyně povinna zaplatit prvnímu žalovanému, k rukám zástupce prvního žalovaného Mgr. Ing. Pavla Musila, advokáta v Chomutově, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§160 odst. 1 o. s. ř.).
66. Náklady řízení druhé žalované tvořené odměnou advokáta soud vypočítal následujícím způsobem: 11 úkonů advokáta po 10 460 Kč - vyjádření ze dne 18. 4. 2013, plná moc ze dne 18. 4. 2013, jednání dne 11. 12. 2014 (odročeno bez jednání) podle §14/2 z. č. 177/1996 Sb. náleží náhrada za promeškaný čas ve výši poloviny odměny, bez rež. paušálu, jednání dne 5. 3. 2015 (dva úkony), vyjádření ze dne 2. 4. 2015, jednání dne 28. 4. 2016 (dva úkony), jednání dne 23. 6. 2016 (dva úkony), jednání dne 18. 10. 2018 (dva úkony) - §11 odst. 1 písm. a), písm. d), písm. g) z. č. 177/1996 Sb., 11 režijních paušálů po 300 Kč - §13 odst. 3 z. č. 177/1996 Sb., cestovné ve výši 5 230 Kč + 1 660 Kč a náhrada za promeškaný čas ve výši 1 000 Kč - §13 odst. 1, §14 odst. 1 písm. a) z. č. 177/1996 Sb., daň z přidané hodnoty ve výši 26 512,50 Kč podle § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř., celkem 152 762,50 Kč. Náklady řízení je žalobkyně povinna zaplatit druhé žalované, k rukám zástupce druhé žalované JUDr. Karla Davida, advokáta v Lounech, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§160 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojnásobném vyhotovení.

Nesplní-li žalobkyně povinnosti uložené jí tímto rozsudkem, mohou se žalovaní domáhat jejich splnění formou výkonu rozhodnutí či exekuce.

Most 13. listopadu 2018

JUDr. Rudolf Malý v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Kalkusová, DiS.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 07.02.2020, ve výroku II. právní moci dne 07.02.2020 a je vykonatelné dne 11.02.2020, ve výroku III. právní moci dne 07.02.2020 a je vykonatelné dne 11.02.2020, ve výroku IV. právní moci dne 07.02.2020 ve spojení s rozsudkem KS Ústí n/L č.j. 17 Co 97/2019-307 a je vykonatelné dne 11.02.2020. Připojení doložky provedla Dana Králová dne 23.06.2020.